

Bemærkninger til forslaget.

Spørgsmålet om en udvidelse af medlemstallet i FN's vigtigste organer har flere gange i årenes løb været rejst på baggrund af den siden pagtens vedtagelse stedfundne udvidelse af antallet af medlemmer af FN. Således er medlemstallet vokset fra oprindeligt 50 i 1945 til 132 ved indledningen af indeværende års 27. generalforsamling, og der er i den forløbne periode jævnligt gennemført udvidelser af en række af FN's organer, således at disse til stadighed kan være repræsentative for hele medlemskabet. En udvidelse af de forskellige råd kan kun ske ved en ændring i pagten og hertil kræves for ikrafttræden ifølge dennes artikel 108, at den pågældende ændring er vedtaget i generalforsamlingen med 2/3's flertal, og at den ratificeres af 2/3 af medlemskabet, herunder de 5 permanente medlemmer af sikkerhedsrådet.

Det har gennem flere år været erkendt at Det økonomiske og sociale Råd (ECOSOC) med sin hidtidige størrelse ikke fuldt tilfredsstillende har formået at løse sin opgave som FN's hovedorgan for koordination og formulering af politiske retningslinier for FN-systemets virksomhed på det økonomiske og sociale område. Efter FN's 25. generalforsamlings vedtagelse i 1970 af den internationale strategi for det andet udviklingstiår, som pålagde FN-systemet og herunder i første række ECOSOC nye omfattende opgaver, blev det for alvor klart, at en styrkelse af ECOSOC var påkrævet, såfremt disse opgaver ikke skulle spredes ukoordineret ud over en række internationale organisationer med dobbeltarbejde og dalende effektivitet til følge. En reel styrkelse af ECOSOC måtte nødvendigvis indebære en forøgelse af rådets medlemstal. Med kun 27 medlemmer var rådet ikke længere tilstrækkeligt repræsentativt for den stadig voksende kreds af medlemslande til at give dets beslutninger den fornødne vægt. Under drøftelser i ECOSOC i løbet af 1971 opnåedes enighed om at forelægge generalforsamlingen en række forslag til styrkelse af ECOSOC's rolle, herunder et forslag om en udvidelse af medlemstallet fra 27 til 54.

Resolutionsforslaget, hvortil Danmark var medforlagsstiller sammen med 39 lande fra alle geografiske grupper bortset fra den østeuropæiske, vedtoges af generalforsamlingen med 105 stemmer for (deriblandt så godt som alle vesteuropæiske lande herunder de nordiske), 2 imod (Frankrig og Storbritannien) medens 15 lande afstod (alle østeuro-

pæiske lande samt Grækenland, Oman, Portugal, Rwanda, Sydafrika, Æthiopien og Øvre Volta). Kina deltog ikke i afstemningen, men erklærede sig efter denne som tilhænger af forslaget og har som et af de første lande ratificeret pagtændringen.

Til grund for Frankrigs og Storbritanniens modstand mod forslaget lå en vis betænkelighed ved, at en udvidelse af ECOSOC kunne føre til forsøg på også at få udvidet antallet af medlemmer af sikkerhedsrådet med deraf følgende svækkelse af stormagternes indflydelse i FN. Fra fransk side har man imidlertid opgivet sin modstand og indledt ratifikationsproceduren, medens Storbritannien endnu ikke har taget skridt hertil i afventen af andre landes ratifikation.

Ved udgangen af september 1972 har følgende 24 lande ratificeret pagtændringen: Algeriet, Bahrain, Barbados, Bhutan, Brasilien, Cypern, Fiji, Finland, Irak, Jordan, Kina, Kuwait, Malawi, Malaysia, New Zealand, Niger, Oman, Qatar, Singapore, Sydyemen, Thailand, Trinidad og Tobago, Uganda og Yemen.

Indholdet af resolutionen.

I resolutionens præambel erkendes det, at en udvidelse af ECOSOC vil føre til en bredere repræsentation af medlemslandene i rådet og gøre dette til et mere effektivt organ til udøvelsen af de funktioner, der er tillagt det i henhold til pagtens kapitel IX og X.

I den operative del besluttet en ændring af pagtens artikel 61, der omhandler sammensætningen af ECOSOC og valg af medlemmer hertil. Rådet vil komme til at bestå af 54 medlemmer i stedet for som hidtil 27, hvoraf 18 medlemmer vælges hvert år for en 3-årig periode.

I resolutionen fastlægges fordelingen på de regionale grupper af rådets 54 medlemmer som følger:

- (a) 14 afrikanske stater;
- (b) 11 asiatiske stater;
- (c) 10 latinamerikanske stater;
- (d) 13 vesteuropæiske og andre stater;
- (e) 6 østeuropæiske stater.

Den indbyrdes fordeling mellem de regionale grupper er uændret i forhold til tidligere, bortset fra at den vesteuropæiske gruppe har afgivet en plads til den asiatiske gruppe, som i fremtiden skal